

Az Újszövetség alapvető jellegzetessége – 3. rész: Organikus természet

David Bolton

The Essential Character of the New Covenant – Part 3: Its Organic Nature

by David Bolton

<http://christcenteredchristianity.com/other-writings/the-essential-character-of-the-new-covenant-part-3-its-organic-nature/>

Ennek a tanulmánynak az előző részei letölthetőek itt:

David Bolton: Az Újszövetség alapvető jellegzetessége 1. rész: Mennyei természet
<http://www.istenkereso.hu/index.php/irasok/item/87-david-bolton-az-ujszovetseg-alapveto-jellegzetessege-1-resz-mennyei-termeszet.html>

David Bolton: Az Újszövetség alapvető jellegzetessége 2a. rész: Szellemi természet
<http://www.istenkereso.hu/index.php/irasok/item/88-david-bolton-az-ujszovetseg-alapveto-jellegzetessege-2a-resz-szellemi-termeszet.html>

David Bolton: Az Újszövetség alapvető jellegzetessége 2b. rész: Szellemi természet (folytatás)

<http://www.istenkereso.hu/index.php/irasok/item/89-david-bolton-az-ujszovetseg-alapveto-jellegzetessege-2b-resz-szellemi-termeszet-folytatas.html>

Ez idáig azt vizsgáltuk meg, hogy az Újszövetség jellegzetességét tekintve alapvetően *mennyei* és *szellemi*. Most azt fogjuk közelebbről megnézni az Újszövetség természetét tekintve, hogy milyen összefüggésben van annak földi működésével és kiformálódásával. Az Újszövetség ezen jellegzetességének leírásához az „*organikus*” szó segít nekünk.

Ahhoz, hogy erre a szóra egy alkalmas meghatározást kapjunk, nézzük meg először az „organikus” szó négy meghatározását az „Encarta World English Dictionary” szótárból, ami magyarul így hangzik:

or·gan·ikus (melléknév)

1. **Élő dolgoknak:** a kapcsolódása valamihez, származása valamiből, vagy élő dolgok jellegzetessége.

2. **Természetesen fejlődve:** létrejön vagy fokozatosan és természetes módon fejlődik, kényszer vagy (emberi) beavatkozás nélkül.”

3. Belső (lényegi, valóságos - mag): kiformálva valaminek az alapvető (lényegi) és szerves részét, nagymértékben felelős annak létrehozásáért és azonosságáért (identitásáért).

4. Elemek hatékony kombinációjával: egymással láthatóan természetes kapcsolatban álló elemek elősegítik a szervezett hatékonyságot.

Az „organikus” szó jelentésének ezt a négy nézőpontját nézve megértjük azt, hogy az kapcsolatban áll az *élettel és az élő dolgokkal, a természetes fejlődéssel és az öröklött tényezőkkel*, és ami az *elemek természetes és hatékony kombinációja*. (mint például egy “organizmus”). Most ezt a négy meghatározást fogjuk szemügyre venni, hogy alapvető jellegzetességüket és földi kiformalódásukat tekintve milyen kapcsolatban vannak az Újszövetséggel.

Krisztus az Élet

Az „organikus” első meghatározása: “**Élő dolgoknak:** a kapcsolódása valamihez, származása valamiből, vagy élő dolgok jellegzetessége.”

Amikor az Újszövetség érvényre jut, akkor minden az Isteni élet alapján áll. János bizonyosságot tesz róla, hogy

“... örök életet adott nekünk az Isten és ez az élet az ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet: akiben nincs meg az Isten Fia, az élet sincs meg abban.”

Mivel az Újszövetség Krisztusban és Krisztusból van, ezért minden, ami ezzel a szövetséggel kapcsolatban van az élő és életet adó. Annak földi kiformalódásában az felgyorsít és átalakít mindent, amit a feltámadt élet erejével megérint. A halál mindenhol le van győzve, ahol az Újszövetség működik. Ezért annak a végső próbája, hogy valami az Újszövetségben vagy abból van-e az, hogy az „élő” vagy sem. **Semmi sem lehet szellemileg élő, ami kívül van az Újszövetségen; és semmi, ami az Újszövetségben van vagy abból való, az nem lehet szellemileg halott.** Emiatt az Újszövetség lényegét tekintve a legmagasabb értelemben “organikus”.

Krisztus, minden mindenben

Ezen tanítás kedvéért meg fogjuk nézni az „organikus” szó harmadik meghatározását: **„Belső (lényegi, valóságos - mag):** *kiformálva valaminek az alapvető (lényegi) és szerves részét, és nagymértékben felelős annak létrehozásáért és azonosságáért (identitásáért)*”

Amikor az új teremtés az Újszövetség munkájának hatására megszületik, a “létrehozás” és az “azonosság” “organikusan” meghatározott. A következő versek húzzák alá ezt a tényt:

“Ne hazudjatok egymás ellen, mivelhogy levetkeztétek amaz ó embert, az ő cselekedeteivel együtt. És felöltöztétek amaz új embert, melynek újulása van Annak ábrázata szerint való ismeretre, aki teremtette azt: Ahol nincs többé görög és zsidó:

körülmetelés és körülmetéletlenség, idegen, scithiai, szolga, szabad, hanem minden és mindenkben Krisztus.” (Kol. 3:9-11)

Itt mind a „*létrehozás*” (teremtés), mind az „*azonosság*” (annak ábrázata szerint) az újjáteremtett emberhez kapcsolódik. Ez az „*új ember*” az Újszövetség munkájának hatásaként születik meg, mivel az belehelyez egy személyt Krisztusba és belehelyezi Krisztust abba a személybe. Amikor Isten Szelleme eggyé válik az ember szellemével, akkor egy új teremtés születik meg (1 Kor. 6:17; 2 Kor. 5:17; 1 Pét. 1:4). Ez az újjáteremtett ember „*Annak a képére van teremtve, aki teremtette őt*”. A teremtése ezért alapvető, belső és lényegi módon meghatározott a benne lakozó Krisztus által. Az Újszövetség tehát nem csak azon munkálkodik, hogy külsődlegesen megújítsa a régi embert, hanem azon, hogy kiformáljon egy teljesen új embert, aki újjá van teremtve Krisztus képére, a benne lakozó Szellem által. A „***Krisztus...mindenben***” meghatározza az új teremtés organikus ***létrejöttét***.

Az Újszövetség szellemileg és organikus módon létrehozza az „új ember” ***azonosságát***. A következőt olvassuk: „*...felöltöztétek az új embert ...ahol nincs többé görög és zsidó, körülmetelés és körülmetéletlenség, idegen, scithiai, szolga, szabad, hanem minden és mindenkben Krisztus...*” (Kol. 3:9-11) Az ***azonosság*** az Újszövetségben egyedül Krisztus alapján kerül meghatározásra. Amikor egy hívő bele van helyezve „*Krisztusba*”, akkor minden földi megkülönböztető jelző értelmét veszti az Ő mindenekfelett való azonosságában. Az újjáteremtett ember többé nem azonosítható nemzeti, társadalmi, vallásfelekezeti, sőt még nemi földi jellemzőkkel sem (Gal.3:28). A mennyei ember mennyei azonossága „*KRISZTUS*”, ez az egyedüli jellemzője mindenkinek, aki egy új teremtés az Újszövetség által. Pál kijelenti: „*Azért mi ezen túl senkit sem ismerünk test szerint; ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, íme, újjá lett minden.*” (2 Kor.5:16-17). A „***Krisztus minden***”, tehát az új teremtés organikus ***azonossága***.

Krisztus által belülről átformálva

Ez most elvezet bennünket az „*organikus*” szóra adott második meghatározás megvizsgálásához: „***Természetesen fejlődve: létrejön vagy fokozatosan és természetes módon fejlődik, kényszer vagy (emberi) beavatkozás nélkül.***”

Az Újszövetség útja földi működését tekintve a természetes növekedés és a fejlődés. Ezt sosem lehet erőltetni vagy abba emberileg beavatkozni. A „*gabonamag növekedéséről szóló példázatában*” Jézus bemutatja a fokozatos és természetes fejlődés útját, ahogyan Isten Királysága létrejön a földön:

“*És monda: Úgy van az Isten országa, mint mikor az ember beveti a magot a földbe. És alszik és fölkel éjjel és nappal; a mag pedig kihajt és felnő, ő maga sem tudja miképpen. Mert magától terem a föld, először füvet, azután kalászt, azután teljes búzát a kalászbán.*” (Márk 4:26-28)

Isten Királysága tehát ugyanazon organikus elv alapján működik, ami a természet rendjét szabályozza.

Pál egy másik természettel való hasonlóságot is megad nekünk, amikor a Galácziabeli hívőknek könyörög, hogy szilárdan maradjanak meg az Újszövetség szabadságában, és ne menjenek vissza a régi, külsődleges dolgok béklyójának fogságába. Azt mondja: **“Gyermekeim! kiket ismét fájdalommal szülök, míglen kiábrázolódnak bennetek Krisztus. ...”** (Gal. 4:19) Pál egy fájdalmas szellemi munkát végez, amíg Krisztus alapvetően kiformalódik a hívőkben. A gyermekszületés tapasztalatának természetes példáját használja fel arra, hogy megértesse velük az újjászületés természetfeletti folyamatát. Ez a születés és fejlődés az, ami megtörténik az emberekben. Krisztus kiformalódása a hívőben egyénileg és a gyülekezetben együttesen egy szellemi és organikus folyamat, ami hasonlít a fogantatás, terhesség, vajúdás, születés, az érettségre való felnövekedés folyamatára. Az új teremtésben az élet kiformalódik, és a Szellem természetfeletti munkájának hatására *„fokozatosan és természetes módon”* belülről kifelé növekszik. Az Újszövetség nem hoz létre Krisztushoz való hasonlóságot külső beavatkozásra vagy pusztán külsődleges jegyek felvételével. Az Újszövetség ígérete az, hogy Isten behelyezi az Ő törvényét (parancsolatait) az elménkbe és beleírja azokat a szívünkbe (Jer.31:33). Isten hasonló módon belénk helyezi az Ő Szellemét és ez által eléri, hogy megtartva az Ő parancsolatait, azokban járjunk. (Ezékiel 36:27). Az Újszövetségnek ez a belső munkája az, ami valójában megtermi az “organikus növekedés” szellemi gyümölcsét, a mechanikusan végzett vallásos cselekedetekkel ellentétben. Ez hasonlóan előhozza Krisztus Testének egy élő organikus kifejeződését is, sokkal inkább, mint a „keresztyénség” halott intézményes formája. Mindaz, amit az Újszövetség mind egyénileg, mind közösségileg létrehoz, fokozatosan és természetes módon halad előre, amikor Krisztus kiformalódott az Ő népében a Szellem által.

Krisztus Teste

Végül elérkeztünk az „organikus” szó negyedik meghatározásához: **“Elemek hatékony kombinációjával: egymással láthatóan természetes kapcsolatban álló elemek elősegítik a szervezett hatékonyságot.”**

A természet teremtett rendje élő dolgokkal van tele, ami összhangban van ezzel a meghatározással. Ezeket “organizmusoknak” hívják. Valójában Isten bölcsessége, hogy az egész élő teremtés természetét tekintve láthatóan „organikus”. Az élet komplex csomagokban jelenik meg, különböző, de egymástól mégis független részekből áll, amik a hatékony működés és a különleges életforma jóléte érdekében együtt munkálkodnak.

Amikor az új teremtés megszületik az élete természetét tekintve „organizmus”. Isten látása nem csupán az, hogy egyéni hívők sokaságával rendelkezzen, hanem hogy bemerítse ezeket a hívőket egy nagy szellemi organizmusba, amit “Krisztus Testének” hívnak. Az Újszövetség sokszor és következetesen használja a „test” hasonlatot Krisztus Gyülekezetére sok tagjának egymás közötti kapcsolatára és egymástól való függőségének leírására. (Róma 12:4-8; 1Kor.12:12-27; Ef. 4:1-16; stb). Ennek a szellemi organizmusnak az élete és összehangolt működése teljes egészében a test Fejétől függ, valamint minden rész (tag) aktív munkálkodása annak táplálását és felépítését szolgálja. A test természetét tekintve nem intézmény és nem szervezet, hanem organizmus. Ez

túlmutat minden világi formán vagy valóságon, és bevezet bennünket egy mennyei alkotás és egy organikus működő „test” valóságába

Következtetés

Összefoglalásként és következtetésként nézzük meg a gyülekezetnek az Újszövetség organikus természete szerinti képét, ahogyan azt röviden megtárgyaltuk.

Először is: tele van ÉLETTEL. A feltámadt Krisztus erejében él és mozog és az Ő kegyelméből létezik. Ott nincs élettelenység vagy unalom, ami lefelé - a föld felé - húz, hanem Isten mennyei Szellemének szárnyán felfelé száll, fel a magasba. Teljes egészében élő és életet-adó mindenki számára, aki kapcsolatba kerül vele.

Másodszor: Krisztus hívta életre, egyedül Krisztus. Egyedül formálta ki azt az Ő bennünk lakozó jelenléte által. Létezéséhez semmi köze sincs emberi erőfeszítésnek vagy e világból való dolognak. Mennyei származása van, mennyei étellel, mennyei irányítással, és egy mennyei céllal. Egyedüli azonossága Krisztus, Krisztus egyedül. Az Ő neve: *“minden név felett való”* (Fil. 2:9), olyan, ami által az ismert. Az nem különböztethető meg semmiféle földi megnevezés által. Nem fog lehajolni szektás vagy felekezeti címkékhez, vagy intézményes címekhez. Erősen tartja magát a mennyei azonossághoz, tudva azt, hogy csak azon az alapon tud győzedelmeskedni az ellenség és a test minden megosztó munkája felett.

Harmadszor, arra törekszik, hogy keresztre feszítse az „emberi kezek és a test vallásos munkáját”, mert csak így képes növekedni és fejlődni. Semmit sem lehet cselekedni kényszer hatására vagy emberi ötletek alapján abból a célból, hogy a kívánt eredmény elérhető legyen. Ehelyett odaszánja magát egy Krisztusban - az élő szőlőtőben - megmaradó életre, ami az igazi növekedés és gyümölcsstermés egyedüli forrása. Bízunk Krisztus bennünk lakozó Szellemének erejében és Főségének szuverenitálásában, hogy olyan módon építi fel az Ő Egyházát, hogy a pokol kapui sem vesznek diadalmat rajta. Fokozatosan és természetesen fejlődik, ahogyan folyamatosan magáévá teszi *„az élet Szellemének törvényét a Krisztus Jézusban”* (Róma 8:2).

Végezetül: kifejeződésében teljesen organikus. Ez egy komplex élő szervezet, ahol minden egyes rész él és működik. Egyetlen tag sincs túlsúlyban és nem is passzív. Mindnyájan szorosan összekapcsolódnak, kölcsönösen függve egymástól, és egyénileg felkészülten, hogy életet és felépülést hozzanak az egész számára. Úgy működik, mint egy test Krisztus Fősege alatt, amikor minden rész (tag) - az Ige útmutatásait figyelembe véve - engedelmeskedik a Szent Szellem vezetésének. Kölcsönös gondoskodás alapján működik úgy, hogy senki sem szenved vagy örül egyedül. Legtisztább kifejeződésében nem kötik 'intézményi kényszerzubbonyok' vagy szervezeti béklyók, hanem egy egymás felé kölcsönösen elkötelezett családot formálnak ki, akik együtt szeretnek, növekednek és tanulnak alázatban és egyszerűségben. A vezetőség szolgáló-típusú és kereszt-hordozó, tudva azt, hogy az élet másokban is ugyanúgy munkálkodik, mint a halál. Krisztus teljességét fejezi ki, ahogy minden egyes rész (tag) betölti az Ő életének, bölcsességének, ajándékainak és szolgálatainak saját különleges részét.

Ezek egy olyan gyülekezet lényeges sajátosságai, amely teljesen az Újszövetségből született. Krisztus mennybemenetelét követően ilyen gyülekezetek létesítésére kaptak megbízást az apostolok a földön. Ez az a Gyülekezet, amely az Újszövetség lapjain megtalálható. Hiszem, hogy az utolsó napok Gyülekezetét, amiért Jézus vissza fog jönni, hogy Magához vegye, ismét ez fogja jellemezni.

Sok változás következett be a keresztyénségben a korai napok egyszerűségétől és tisztaságától kezdve. Sokan szervezetekbe tömörültek, ami nem az Újszövetség alapvető természete és útja szerint van. Hiszem, hogy az Úr keres egy népet, aki kész teljesen befogadni az Ő szívét és becsületes módon visszatérni az Ő útjára ezekben az utolsó napokban. Az Ő vágya az, hogy teljesen felszabadítsa a népét minden alól, ami megköti őket, és behozza őket az Újszövetség hatalmas mennyei áldásába és életébe. Bár csak magunkévá tennénk az Újszövetségnek az organikus természetét, mint egyik lényeges jellemzőjét és annak (természetfeletti) természetes kimunkálását, Életet nyerve!

Fordította: Abonyi Sándor